

Poniedziałek 2 Lutego
Ofiarowanie Pańskie
M.B. Gromniczej

18:00 /zbiorowa za żywych/

- O zdrowie i Boże błogosławieństwo w rodzinie Otrompka

- O zdrowie i Boże błogosławieństwo dla Szymona z okazji 50 urodzin

- O zdrowie i Boże błogosławieństwo dla Moniki z okazji 40 urodzin

- O zdrowie dla córki

- w intencji rodzin, które przyjęły kapłana po kolędzie w naszej parafii

- O dar powołań do zakonów kontemplacyjnych

Wtorek 3 Lutego
św. Błażeja

07:00 + Leon Hincke od uczestników pogrzebu

Środa 4 Lutego

18:00 /zbiorowa za zmarłych/

+ rodzice: Rozalia i Feliks, + z rodziny Buja

+ Maria Jeka od znajomej

+ Potrykus: Anna z ok. ur. i Roman

+

+

Czwartek 5 Lutego
św. Agaty

07:00 + Maria Jeka od czcicieli Bożego Miłosierdzia w naszej parafii

Piątek 6 Lutego

św. Pawła Miki i Towarzyszy

18:00 + Fiszser: Monika, Grzegorz, Elżbieta

18:30 + Florian Bolda w 3 r. śm.

Sobota 7 Lutego

18:00 + Mach: Jan i Agnieszka

Niedziela 8 Lutego
V zwykła

08:00 + Ciskowscy: Jan i Berta

10:30 – za parafian (2) i w intencji ofiarodawców budowy naszego kościoła

16:00 + rodzice Konkol i rodzeństwo: Grzegorz i Jan

MISERICORDIA DOMINI

PARAFIA RZYMSKOKATOLICKA MIŁOSIERDZIA BOŻEGO UL. GOŚCINNA 12,
84-120 CHŁAPOWO, TEL. 602 574 613 WWW.PARAFIA.CHLAPOWO.PL
Numer parafii konta 58 8349 0002 0030 2696 2000 0010

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

IV Niedziela Zwykła - 1 lutego 2026 roku r.

1. Dzisiaj o godz. 14.15 spotkanie **Żywego Różańca** w kościele.
2. Jutro obchodzimy **Święto Ofiarowania Pańskiego - Dzień Życia Konsekrowanego**. Jutrzejšia taca przeznaczona jest na zakony kontemplacyjne w naszej diecezji – na utrzymanie klasztorów ss. betlejemitek w Grabowcu, benedyktynek w Żarnowcu i karmelitanek bosych w Gdyni-Orłowie i w Suchej Hucie.
3. Pojutrze obchodzimy wspomnienie św. Błażeja, w czwartek św. Agaty, w piątek św. Pawła Miki i Towarzyszy. We wspomnienie św. Błażeja **błogosławieństwo świecami gardel**, zaś we wspomnienie św. Agaty **poświęcenie chleba**.
4. **Adoracja Najświętszego Sakramentu** w środę i piątek od 17.30, w czwartek od 9.15 do 10.15
5. **Biuro parafialne** czynne w poniedziałki i środy bezpośrednio po zakończeniu Mszy św.
6. W **pierwszy piątek** lutego od 17.30 jest okazja do spowiedzi św. O 17.50. nabożeństwo ku czci Serca Bożego. Przed południem odwiedzę stałych zgłoszonych chorych z posługą sakramentalną.
7. W czwartek po mszy wieczornej o 19.00 **spotkanie najstarszej grupy oazowej**, w sobotę o 8.30 **spotkanie aspirantów**, o 9.00 **spotkanie młodszej grupy LSO**, następnie **lektorek i oazy** w salce na plebanii.
8. **Miejski Klub Honorowych Dawców Krwi PCK** Władysławowo zaprasza na honorowy pobór krwi, który odbędzie się w Szkole Podstawowej nr 2 w dniu 7 lutego 2026 roku (sobota) w godz. 8.30-12.00. Wejście na halę sportową od strony boiska Orlik.
9. Przy wyjściu można nabyć **Gościa Niedzielnego** w cenie 10 PLN i nasz parafialny biuletyn za dobrowolną ofiarą. Za tydzień taca budowlana.
10. Serdecznie dziękuję wszystkim, którzy przyjęli mnie **po kolędzie**, za wspólną modlitwę, twórcze rozmowy, gościnę, ofiary na utrzymanie kościoła i cele inwestycyjne.

Na nadchodzący czas niech nam Pan Jezus błogosławi.

Ks. proboszcz Sławomir Skoblik

Zapowiedzi przedślubne :

Szymon Filip Pacyno, stanu wolnego, zamieszkały w Kielnie
Adrianna Maria Ziolkowska, stanu wolnego, zamieszkała w Chłapowie

2 lutego Kościół obchodzi święto Ojciec Święty określa jego potrójny cel. Wydarzyło się w świątyni Jerozolimskiej - Maryja wraz z Józefem ofiarowała Dzieciątka Jezus Bogu Ojcu, a Symeon ogłosił, że nowo narodzony Syn Boży jest Światłem świata i Zbawieniem narodów. W 1997 r. Jan Paweł II właśnie w to święto ustanowił Światowy Dzień Życia Konsekwowanego, stwarzając okazję do głębszej refleksji całego Kościoła nad darem życia poświęconego Bogu. Matka Najświętsza ofiaruje Panu Bogu największy Dar, jaki otrzymała - Syna, Jezusa Chrystusa, a tym samym składa w ofierze siebie. Podobną ofiarę, z siebie samych w miłości do Chrystusa, składają osoby konsekrowane. Podkreślił to Jan Paweł II, mówiąc: "Ofiarowanie Jezusa staje się wymowną ikoną całkowitego oddania własnego życia dla tych, którzy powołani są, aby odtworzyć w Kościele i w świecie, poprzez rady ewangeliczne «charakterystyczne przymioty Jezusa, dziewictwo, ubóstwo i posłuszeństwo»" (*Vita consecrata*, nr 1).

W orędziu na I Dzień Życia Konsekwowanego Ojciec Święty określa jego potrójny cel. Odpowiada on po pierwsze, osobistej potrzebie uroczystego uwielbienia Pana i dziękczynienia za wielki dar życia konsekrowanego, życia które ubogaca i raduje Wspólnotę chrześcijańską poprzez swoje wielorakie charyzmaty oraz poprzez budujące owoce tak wielu istnień, całkowicie oddanych dla sprawy Królestwa. Dzień Życia Konsekwowanego ma - po drugie - za zadanie przyczynić się do poznania i do szacunku dla życia konsekrowanego ze strony ludu Bożego. Trzeci powód odnosi się bezpośrednio do osób konsekrowanych, zaproszonych do wspólnych i uroczystych obchodów niezwykłych dzieł, których Pan w nich dokonał, aby odkryć jeszcze bardziej w świetle wiary blaski tego Bożego piękna, które przez Ducha promieniuje w ich sposobie życia, oraz aby jeszcze żywiej uświadomić sobie ich niezastąpioną misję w Kościele i w świecie. "Życie konsekrowane znajduje się w samym sercu Kościoła jako element o decydującym znaczeniu dla jego misji, ponieważ wyraża najgłębszą istotę powołania chrześcijańskiego oraz dążenie całego Kościoła-Oblubienicy do zjednoczenia z jedynym Oblubieńcem" - podkreśla Jan Paweł II w adhortacji apostołskiej *Vita consecrata*. "Życie konsekrowane nie tylko w przeszłości było pomocą i oparciem dla Kościoła, ale stanowi cenny i nieodzowny dar także dla teraźniejszości i przyszłości ludu Bożego, ponieważ jest głęboko zespolone z jego życiem, jego świętością i misją".

Historia Kościoła pokazuje, że w każdym czasie są ludzie, którzy na wzór ewangelicznej Marii pragną "obrać lepszą czastkę" - podejmują życie w czystości, ubóstwie i posłuszeństwie, by sercem czystym i niepodzielnym służyć Chrystusowi Panu i bliżnim. Historia ukazuje, że życie w czystości, ubóstwie i posłuszeństwie pozwala na osiągnięcie miłości doskonałej.

Praktykowanie rad ewangelicznych stanowi oś życia zakonnego. Składane śluby czystości, ubóstwa i posłuszeństwa dotyczą trzech podstawowych dziedzin życia. Pierwszy - **ślub czystości** - jest wyborem Chrystusa jako jedynej miłości i dlatego wiąże się z dobrowolną rezygnacją z życia małżeńskiego. Ta miłość oblubienicy do Oblubieńca znajduje swoje przedłużenie w miłości do tych, których wszyscy opuścili.

Śluby ubóstwa jest odpowiedzią życia konsekrowanego na powszechnie obecną dzisiaj "materialistyczną żądzę posiadania, lekceważącą potrzeby i cierpienia słabszych i wyzuta z wszelkiej troski o zachowanie równowagi zasobów naturalnych" (*Vita consecrata*, nr 89).

Śluby posłuszeństwa związany jest natomiast z kulturą wolności, ściśle związaną z szacunkiem dla osoby ludzkiej, z pomniejszaniem obszarów niesprawiedliwości i przemocy. "Posłuszeństwo właściwe dla życia konsekrowanego ukazuje w sposób szczególnie wyrazisty posłuszeństwo Chrystusa wobec Ojca i opierając się na tej właśnie tajemnicy, poświadcza, że nie ma sprzeczności między posłuszeństwem a wolnością" (*Vita consecrata*, nr 91).

Powołanie do życia zakonnego jest radą, do której wzywa nas Jezus Chrystus. Rady ewangeliczne, w ich wielości, są proponowane wszystkim uczniom Chrystusa. Doskonałość miłości, do której są powołani wszyscy wierni, nakłada na tych, którzy w sposób wolny przyjmują wezwanie do życia konsekrowanego, obowiązek praktykowania ubóstwa i posłuszeństwa oraz czystości w bezżenności dla Królestwa. Zakony wyrastały w historii Kościoła, powstawały w nim i jemu służyły. Chrześcijanie pragnący żyć w całkowitej zgodzie z ideałami swojej religii, zasilali źródło Kościoła zagrożonego stale przez oschłość i zepsucie. Zakony są ważną częścią Kościoła. Zapotrzebowanie na ich działalność nie maleje, lecz wręcz przeciwnie - rośnie. Jan Paweł II w czasie spotkania z zakonami na Jasnej Górze 5 czerwca 1979 r. stwierdził, że bez zgromadzeń zakonnych, bez życia poświęconego Bogu poprzez śluby czystości, ubóstwa i posłuszeństwa Kościół nie byłby w pełni samym sobą. "Wasze domy - mówił Ojciec Święty - powinny być przede wszystkim ośrodkami modlitwy, skupienia i dialogu, osobistego i wspólnotowego z tym, który jest i ma pozostać pierwszym i naczelnym rozmówcą w każdym waszym pracowitym dniu".

Blazej pochodził z Cezarei Kapadockiej, ojczysty św. Bazylego Wielkiego, św. Grzegorza z Nazjanzu, św. Grzegorza z Nyssy, św. Piotra z Sebasty, św. Cezarego i wielu innych. Był to niegdyś jeden z najbujniejszych ośrodków życia chrześcijańskiego. Blazej studiował filozofię, został jednak lekarzem. Po pewnym czasie porzucił swój zawód i podjął życie na pustyni. Stamtąd wezwano go na stolicę biskupią w położonej nieopodal Sebaście (wcześniej w Armenii, dziś Sivas w Turcji). Podczas prześladowań za cesarza Licyniusza uciekł do jednej z pieczar górskich, skąd nadal rządził swoją diecezją. Ktoś jednak doniósł o miejscu jego pobytu. Został aresztowany i uwięziony. W lochu

wieziennym umacniał swój lud w wierności Chrystusowi. Tam właśnie miał cudownie odciec syna pewnej kobiety, któremu gardło przebiła ość, uniemożliwiająca oddychanie. Chłopcu groziło uduszenie. Dla upamiętnienia tego wydarzenia Kościół do dziś w dniu św. Blazeja błogosławi gardła. W niektórych stronach Polski na dzień św. Blazeja robiono małe świece, zwane "blazejkami", które niesiono do poświęcenia i dotykano nimi gardła. W innych stronach poświęcano jabłka i dawano je do spożycia cierpiącym na ból gardła. Kiedy daremne okazały się wobec niezłomnego biskupa namowy i groźby, zastosowano wobec niego najokrutniejsze tortury, by zmusić go do odstępstwa od wiary, a za jego przykładem skłonić do apostazji innych. Ścięto go mieczem prawdopodobnie w 316 roku. Jest patronem m.in. kamieniarzy i gręplarzy, mówców, śpiewaków oraz wszystkich innych osób, które muszą dbać o swoje gardło i struny głosowe; jest także patronem chorwackiego miasta Dubrownik. Jego kult był znany na całym Wschodzie i Zachodzie. Przyzywany podczas chorób gardła, opiekun zwierząt, jeden z Czternastu Świętych Wspomożycieli.

W ikonografii św. Blazej przedstawiany jest jako biskup, który błogosławi. Atrybutami jego są: jeleń, pastorał, ptaki z pożywieniem w dziobie, dwie skrzyżowane świece, zgrzeblo - narzędzie tortur.

Agata (etymologicznie: "dobra") zwana Sycylijską jest jedną z najbardziej czczonych w chrześcijaństwie świętych. Wiadomości o niej mamy przede wszystkim w aktach jej męczeństwa. W pierwszych wiekach chrześcijaństwa istniał bowiem zwyczaj, że sporządzano akta męczenników; większość z nich nie doczekała do naszych czasów. Akta męczeństwa Agaty pochodzą dopiero z V wieku. Według opisu męczeństwa Agata urodziła się w Katanii na Sycylii ok. 235 r. Po przyjęciu chrztu postanowiła poświęcić się Chrystusowi i żyć w dziewictwie. Jej wyjątkowa uroda zwróciła uwagę Kwincjana, namiestnika Sycylii. Zaproponował jej małżeństwo. Agata odmówiła, wzbudzając w odrzuconym senatorze nienawiść i pragnienie zemsty. Trwały wówczas prześladowania chrześcijan, zarządzane przez cesarza Decjusza. Kwincjan aresztował Agatę. Próbował ją zniesławiać przez pozbawienie jej dziewiczej niewinności, dlatego oddał ją pod opiekę pewnej rozpustnej kobiety, imieniem Afrodyssa. Kiedy te zabiegi spełzyły na niczym, namiestnik skazał Agatę na tortury, podczas których odcięto jej piersi. W tym czasie miasto nawiedziło trzęsienie ziemi, w którym zginęło wielu pogan. Przerazony namiestnik nakazał zaprzestać mąk, gdyż dostrzegł w tym karę Bożą. Ostatecznie Agata poniosła śmierć, rzucona na rozżarzone węgle, 5 lutego 251 r. Jej ciało chrześcijanie złożyli w bezpiecznym miejscu poza miastem. Papież Symmachus (+ 514) wystawił ku jej czci w Rzymie przy Via Aurelia okazałą bazylikę. Kolejną świątynię w Rzymie poświęcił jej św. Grzegorz Wielki w roku 593. Wreszcie papież Grzegorz II (+ 731) przy bazylice św. Chryzogona na Zatybrzu wystawił ku jej czci trzeci rzymski kościół. Dowodzi to wielkiej czci, jaką otaczano ją w owych czasach. Obecnie ciało Agaty znajduje się w katedrze w Katanii. Wielkiej czci doznają jej relikwie, m.in. welon, dzięki któremu, jak niesie podanie, Katania niejeden raz miała doznać ocalenia. W dzień św. Agaty w niektórych okolicach poświęca się pieczywo, sól i wodę, które mają chronić ludność od pożarów i piorunów. Poświęcone kawałki chleba wrzucano do ognia, by wiatr odwrócił pożar w kierunku przeciwnym. W dniu jej pamięci karmiono było poświęconą solą i chlebem, by jej uchronić od zarazy. Św. Agata jest patronką Sycylii, miasta Katanii oraz ludwisarzy. Wzywana przez kobiety karmiące oraz w chorobach piersi.

W ikonografii św. Agata przedstawiana jest w długiej sukni, z kleszczami, którymi ją szarpano. Atrybutami są: chleb, dom w płomieniach, korona w rękach, kość słoniowa - symbol czystości i niewinności oraz siły moralnej, palma męczeńska, obcięte piersi na misie, pochodnia, płonąca świeca - symbol Chrystusa.

Na początku XVI wieku chrześcijaństwo w Japonii rozwijało się bardzo dynamicznie. Pierwszym misjonarzem w tym kraju był św. Franciszek Ksawery w latach 1549-1551. Niestety, pięknie zapowiadające się dzieło zostało prędko zatrzymane przez fanatyzm władców. Wybuchło nagle, bardzo krwawe prześladowanie. Na te właśnie czasy przypada bohaterska śmierć św. Pawła Miki i jego 25 Towarzyszy. Wśród tych męczenników było 3 jezuitów, 6 franciszkanów i 17 tercjarzy franciszkańskich.

Paweł Miki urodził się koło Kioto w zamożnej rodzinie w roku 1565. Miał zaledwie 5 lat, kiedy otrzymał chrzest - w Japonii w XVI w. zdarzało się to niezwykle rzadko. Kształcił się u jezuitów, do których w wieku 22 lat wstąpił. Będąc klerykiem, pomagał misjonarzom jako katechista. Po nowicjacie i studiach przemierzył niemal całą Japonię, głosząc naukę Chrystusa. Kiedy miał już otrzymać święcenia kapłańskie, w 1597 r. wybuchło prześladowanie. Aresztowano go i poddano torturom, aby wyrzekł się wiary. W więzieniu spotkał się z 23 Towarzyszami. Po torturach obwołano ich po mieście z wypisanym wyrokiem śmierci. Paweł wykorzystał okazję, by zebranych tłumom głosić Chrystusa. Więźniów umieszczono w więzieniu w pobliżu miasta Nagasaki. Dołączono do nich jeszcze dwóch chrześcijan, których aresztowano za to, że usiłowali nieść pomoc więźniom. Na naleganie prowincjału władze zgodziły się dopuścić do skazanych kapłana z sakramentami. Tę okazję wykorzystali dwaj nowicjusze, by na jego ręce złożyć śluby zakonne.

Poza miastem ustawiono 26 krzyży, na których zawieszono aresztowanych chrześcijan. Paweł Miki jeszcze z krzyża głosił zebranym poganom Chrystusa, dając wyraz swojej radości z tego, że ginie tak zaszczytną dla siebie śmiercią. Zachęcał do wytrwania także swoich Towarzyszy. Męczennicy przeszcy lancami żołnierzy dopełnili swej ofiary 5 lutego 1597 r. Są to pierwsi męczennicy Dalekiego Wschodu. Do chwały błogosławionych wyniósł ich Urban VIII w roku 1627, a do chwały świętych - Pius IX w roku 1862. Ten sam papież doprowadził ponadto do beatyfikacji kolejnych 205 męczenników japońskich, którzy ponieśli śmierć w wieku XVII.